

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
6.Bhar.428/2014/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapesten, 2016. január 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2014. október 15. napján kihirdetett 14.Bf.364/2013/20. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi **vádlottat** a harmadfokú eljárásban felmerült 15.000 (tizenötezer) forint büntügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Gödöllői Járásbíróság a 2013. február 13-án kihirdetett 15.B.438/2011/60. számú ítéletével **vádlottat** az ellene a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző, (2) bekezdés c./ pont szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás vétsége, valamint a Btk. 316. § (1) bekezdésébe, (2) bekezdés c./ pontjába ütköző, (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette. A tulajdon elleni szabálysértés miatt folyamatban lévő szabálysértési eljárást megszüntette, az előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről és megállapította, hogy az eljárás során felmerült büntügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész három napi gondolkodási időt követően törvényes határidőben fellebbezést jelentett be a vádlott terhére bűnösségének megállapítása érdekében.

A vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Pest Megyei Főügyészség BF.6381/2010/6-1. szám alatti átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést módosítással, illetve kiegészítéssel tartotta fenn. A 2. tényállási pontban írt cselekmény vonatkozásában - a társtettesként elkövetett lopás büntette - az ügyész által bejelentett fellebbezést visszavonta. Az 1. vádpontban írt cselekménnyel kapcsolatban indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző (2) bekezdés c./ és f./ pontja szerint büntetendő lopás vétségében, amelyet bűnsegédként követett el, ezért mint különös visszaesőt ítélje börtönbüntetésre, beszámítva az előzetes fogvatartásban töltött időt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a vádlottat az eljárás során felmerült büntügyi költség megfizetésére. Álláspontja szerint az 1. tényállásban írt lopási cselekmény értéke az elbírálás időpontjában valóban nem haladta meg a szabálysértési értéket, azonban az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni az üzletszerűségeen túli minősítő körülmények megállapíthatóságát. Figyelemmel arra, hogy a vádlott és ismeretlen társa eleve lopási szándékkal megtévesztéssel jutottak be az idős sértettek ingatlanába, megállapítható terhükre a Btk. 316. § (2) bekezdés f./

pontja szerinti minősítő körülmény. Figyelemmel a vádlott előéletére és a vele szemben folyamatban lévő eljárásokra, az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapítására is lehetőséget látott, amely miatt a szabálysértési értékre elkövetett lopás szintén bűncselekményként értékelendő.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2014. október 15-én kihirdetett 14.Bf.364/2013/20. számú ítéletével a Gödöllői Járásbíróság 15.B.438/2011/60. számú ítéletét megváltoztatta és **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 370. § (1),(2) bekezdés bb./, illetve bf./ pontjaiba ütköző társtettesként elkövetett lopás vétségében. Ezért mint különös visszaesőt 10 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a büntetéséből feltételes szabadságra legkorábban a $\frac{3}{4}$ rész kitöltését követő napon bocsátható. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította és mellőzte a tulajdon elleni szabálysértés miatt a szabálysértési eljárást megszüntető rendelkezést. A vádlottat 30.900 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, a fennmaradó 9.012 forint bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A másodfokú nyilvános ülésen jelenlévő ügyész és védő a határozatot tudomásul vette.

A vádlott a részére kézbesített ítélet ellen törvényes határidőben fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1159/2014/1. számú átiratában a Budapest Környéki Törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság által megállapított, kiegészített tényállás megalapozott, abból törvényesen vont le következtetést **vádlott** bűnösségére, az általa kiszabott büntetés enyhítése nem indokolt.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a vádlott által bejelentett fellebbezést fenntartva felmentését indítványozta. Ezzel összefüggésben védence álláspontjával egyezően kifejtette, hogy a vádlott végig tagadta a bűnösségét, olyan bizonyítékok pedig az eljárás során nem merültek fel, amely alapján megalapozottan lehetne állást foglalni büntetőjogi felelősségét illetően.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség harmadfokú nyilvános ülésen jelenlévő képviselője fenntartva átiratában foglaltakat a másodfokú határozat helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a vádlott által bejelentett fellebbezés mérlegelést támad, amely harmadfokú eljárásban sem vezethet eredményre.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt a Be. 387. § (1) bekezdése alapján felülbírált. Felülbírlata során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a büntetőeljárás szabályait betartották. A másodfokú eljárásban lefolytatott nyilvános ülésen a fogva lévő vádlott nem volt jelen, azonban az iratok tartalma alapján megállapítható, hogy nem kérte előállítását a másodfokú nyilvános ülésre, ezért távolléte nem jelentette akadályát a másodfokú nyilvános ülés megtartásának és a határozat meghozatalának.

A Gödöllői Járásbíróság ítéletének 1. pontban foglalt történeti tényállását az általa megvizsgált és mérlegelt bizonyítékok alapján állapította meg. A vádlott e bűncselekmény elkövetésében is tagadta a büntetőjogi felelősségét, azonban a járásbíróság tagadásával szemben a sértettek nyomozás során tett vallomását, **tanú1** tanú vallomását, illetve a rendelkezésre álló bűnügyi iratokat, köztük a rendőri jelentéseket fogadta el a tényállás alapjául. Mérlegelési jogkörében megállapította, hogy **vádlott** ismeretlen társával megtévesztéssel bement **sértett** és felesége ingatlanába, ahol elterelte **sértett2** figyelmét, amíg ismeretlen társa magához vett eltulajdonítás céljából 30.000 forintot.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt helyesen fogadta el a Budapest Környéki Törvényszék is a felülbírálata alapjául.

A Budapest Környéki Törvényszék a vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban tartotta szükségesnek kiegészíteni a tényállást, és a rendelkezésre álló erkölcsi bizonyítvány, illetve az iratokhoz csatolt ítéletek kiadmányai alapján pontosította a vádlott előéletére vonatkozó adatokat. A másodfokú bíróság által kiegészített tényállást a harmadfokú bíróság szintén megalapozottnak találta.

A Fővárosi Ítéletábrá a vádlott által felmentése érdekében bejelentett fellebbezést az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

A Gödöllői Járásbíráóság azért mentette fel a vádlottat az 1. tényállási pontban írt bűncselekmény vádjá alól, mivel a büntető törvénykönyv változása miatt a bűncselekményi értékhatár 50.000 forint fölé emelkedett, és a vádlott állításával szemben nem bizonyítékok hiánya volt a felmentés jogcíme. Mivel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a vádlott és ismeretlen társa 30.000 forint értékre valószínűsította meg a lopási cselekményt, ezért a lopás szabálysértésnek minősül, amely miatt azonban az eljárás megszüntetésének volt helye.

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (2) bekezdése alapján csak az elsőfokú ítélet 1. tényállásban írt cselekménye tekintetében bírálta felül a járásbíráóság ítéletét, figyelemmel arra, hogy a 2. tényállási pont tekintetében meghozott felmentő rendelkezését ügyési fellebbezés nem támadta.

A harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék jogi álláspontjával értett egyet, mely szerint a vádlott 1. tényállásban írt cselekménye megvalósítja a Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés bb./ és bf./ pontjaiban írt társtettesként elkövetett lopás vétségét.

A másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott társtettesként felelős a bűncselekmény elkövetéséért, figyelemmel arra, hogy a tényállás keretei közé illeszthető elkövetési magatartást tanúsított azzal, hogy lopás véghezvitele céljából megtévesztéssel együtt ment be a sértettek ingatlanába, ahol bár a konkrét elvételi cselekményben nem vett részt, de a sértett figyelem elterelésével aktív segítséget nyújtott társának a lopási cselekmény végrehajtásában. A Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés bf./ pontja olyan összetett bűncselekmény, amely részben tartalmazza a magánlaksértés és a lopás tényállási elemeit is. **vádlott** magatartásával a magánlaksértés törvényi tényállási elemeit maradéktalanul megvalósította, szándéka pedig a lopás véghezvitelére is kiterjedt.

A másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a vádlott üzletszerűen valószínűsította meg a terhére rótt bűncselekményt. A személyi körben megállapított tényállás szerint hasonló bűncselekmények miatt került elítélésre, illetve ugyanilyen bűncselekmények miatt folyik ellene több büntetőeljárás is, amely alapján helyesen következtetett a másodfokú bíróság arra, hogy a jelen eljárásban elbírált vagyron elleni bűncselekményt is rendszeres haszonszerzésre törekedve valószínűsította meg, így az üzletszerűség Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában írt törvényi előfeltételei maradéktalanul fennállnak.

A másodfokú bíróság az előzőekre figyelemmel helyesen mondta ki a vádlott bűnösségét a Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés bb./, bf./ pontjában írt társtettesként elkövetett lopás vétségében, és helyesen alkalmazta a vádlottal szemben a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyvet, mivel az a cselekményének kedvezőbb elbírálását teszi lehetővé.

A Budapest Környéki Törvényszék helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, és eltúlzottnak nem tekinthető büntetést szabott ki a különös visszaeső vádlottal szemben, megindokolva a középértéktől való eltérés okát. A többszörösen büntetett előéletű vádlottal szemben törvényesen alkalmazott közügyektől eltiltást, amelynek mértéke arányos a kiszabott szabadságvesztéssel. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint is az általa alkalmazott büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, annak enyhítése nem indokolt.

A másodfokú bíróság határozatának egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a kirendelt védő eljárásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla határozata a Be. 397. §-án alapszik.

Budapest, 2016. január 6.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2016. január 6.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke